

ПРИМАРНІ ІГРИ

Для Гавчика Старкрос-хол був раєм на землі. ДІМ — саме так протягом 904 років численні покоління Пепперів та їхніх Улюбленців називали цей будинок, що заховався в кінці зарослої травною вулички англійського містечка Бартоншир.

Заколисаний пташиними піснями й оповитий лозою, напівзруйнований маєток дрімав собі цілими століттями. Потріскані стіни й похилені вежі берегли цікаві таємниці. Таємниці, які несподівано вискакували з-за рогу, чалапали лункими

коридорами й тупотіли в напівпорожніх кімнатах.

Звичні домашні правила ніколи не працювали у Старкрос-холі. Тут ніхто не казав: «Приберися!» і не запитував: «Куди це ти йдеш з тією рогаткою?» Жодна гра в цьому будинку не вважалася надто гучною, надто шаленою чи надто безладною. Грати дозволялося і рано-вранці, і пізно ввечері, і взагалі будь-коли. Маєток став найкращим у світі майданчиком для пригод, і вхід собакам туди, звісно, був дозволений. А *особливо* — собакам-привидам.

Гав'язик Пеппер ховався в кімнаті Вінні. Він лежав у шафі й, затуливши очі лапами, рахував настільки терпляче, наскільки міг. Хованки були найулюбленішою грою песика. Винюхувати, шукати, ганятися і хапати — це ж усе, що так подобається собакам. Гавчик задумливо лизнув ніс.

Аби згаяти трохи часу, Гав'яз будував стратегією. Та, оскільки він як свої п'ять кігтів знав улюблені схованки інших привидів, довго думати йому не доводилося.

Мартін радше за все сидів у бляшанці з печивом і одразу видавав себе хом'ячим шкряботінням і хрумкотінням. Гусак Габріель напевне злетів на горішню книжкову полицю в бібліотеці й протиснувся між енциклопедіями. А Валентин? Як справжній заєць, він ховався в затінку попід огорожею на подвір'ї. Орlando ж по-мавпячому залізе в шухляду зі столовим начинням і шарудітиме ложками.

Лишається тільки дивовижна Вінні Пеппер.

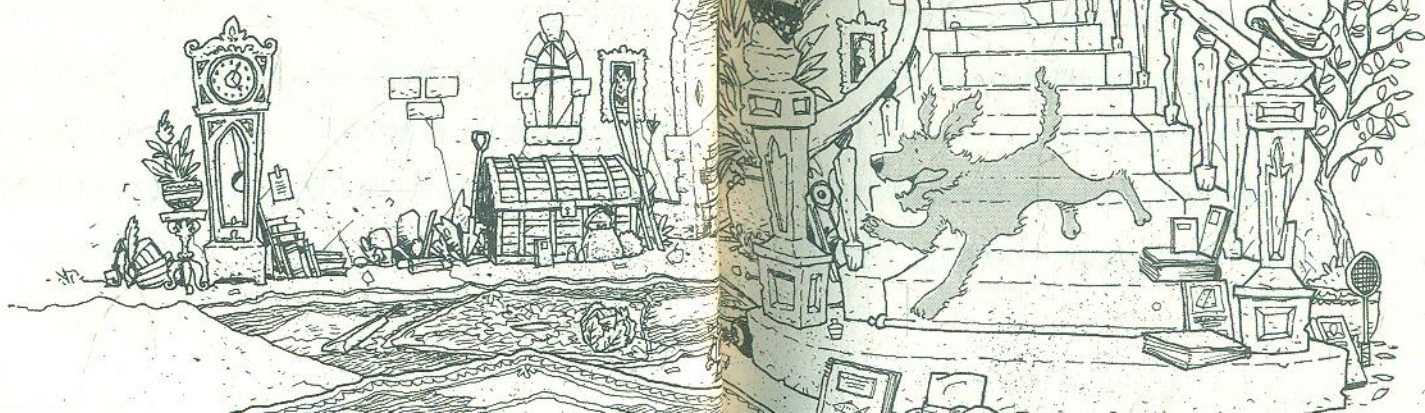
Гав'яз був переконаний, що Вінні — найкраща та найрозумніша людина на всьому світі. Проте навіть вона не могла сховатися від свого улюбленого песика-привида.

Цьому було три причини:

1. Вони грали у схованки все життя дівчинки (навіть після смерті Гав'язика), і він ще ніколи не програвав.
2. Вінні пахла найкраще за все на небі та на землі, тож вистежити її було нескладно — запах дівчинки витав коридорами, неначе хмаринка.
3. Вона єдина в їхній компанії була: а) людиною; б) живою. Тож помітити її набагато простіше, ніж горошину в кубуку льоду. — Шістнадцять... Сімнадцять... Вісімнадцять, дев'ятнадцять... **ДВАДЦЯТЬ!** — Гав'яз вилетів із шафи, промчав кімнатою Вінні й погнав запліюженим

коридором. — Я йду шукати! ХТО НЕ ЗАХОВАВСЯ, Я НЕ ВИНУВАТИЙ!

Біжучи гвинтовими сходами Старкросу, Гавчик раптом згадав, як колись дуже-дуже сумував за Вінні. Проте зараз вона знову може його бачити, і дні, сповнені собачого щастя, пролітали, як на крилах. Песик був Улюбленцем Вінні — особливо домашньою тваринкою-привидом, найкращим другом назавжди. Його загробне життя було смертельно прекрасним, і він не хотів нічого міняти.

СИЛА ПОЗИТИВНОГО ШАПКОМИСЛЕННЯ

СКОРО ВСЕ БУДЕ ПО-НОВОМУ!
Наступного ранку тато Вінні, 18-й лорд Старкросу, влетів на кухню. Його очі палали, а волосся стирчало дибки. Він так махав руками, що мідна каstrуля з брязкотом впала зі столу.

Леді Пеппер здивовано відклала медову оладку. Вінні застигла з ложкою пластівців у руці і з роззявленим ротом. Гавчик, який сидів біля дівчинки, непомітний для ока дорослих, завмер з переляку.

— Сьогодні вночі мені наснилося, — провадив лорд Пеппер, і його щок

порожевіли, а брови то підіймалися, то опускалися, — що Старкрос-хол став вмістилищем для найбільшої колекції капелюхів У ВСЬОМУ СВІТІ!

Він поглянув на дружину.

— О Айседоро, це було так гарно... тобі б сподобалося. Блискучі корони, лискучі шапки з ведмежої шкіри, нічні ковпаки з пухнастими помпонами... — лорд мрійливо зітхнув. — Але потім я прокинувся.

— Наша колекція, звичайно ж, прекрасна, — сказав лорд Пеппер, показуючи рукою на вежі з капелюхів, що височіли на кухні. — Проте факт лишається фактом: забагато капелюхів не буває.

Лорд Пеппер закрокував кухню, барабанячи пальцями по чолу.

— І я собі подумав: «Чекай-но, Гекторе Августине Мерівезере Пеппере, що може бути кращим за витрату грошей на нові